

Arrest

nr. 264 012 van 22 november 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Y. TSHIBANGU BALEKELAYI
Louisalaan 441/13
1050 BRUSSEL

tegen:

de gemeente WEVELGEM, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 19 juli 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Wevelgem van 18 juni 2021 tot niet-inoverwegneming.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 september 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat Y. TSHIBANGU BALEKELAYI verschijnt voor verzoekster en van advocaat F. LAURENT, die loco advocaat M. BATTHEU verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster is houder van een Italiaanse verblijfskaart, geldig tot 30 augustus 2022. Zij legt op 24 december 2020 een inreisverklaring af. Zij mocht tot 23 maart 2021 op het Belgische grondgebied verblijven. Tijdens een woonstcontrole op 27 mei 2021 wordt vastgesteld dat verzoekster nog steeds op het Belgische grondgebied verblijft.

Verzoekster krijgt op 2 juni 2021 een bevel het grondgebied te verlaten. Tegen voormeld bevel heeft verzoekster een beroep tot vernietiging ingediend, gekend onder nr. 236 461.

Verzoekster dient op 11 juni 2021 een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfsvergunning voor een gezinslid van een burger van de Unie, in functie van C. P., die de Franse nationaliteit heeft en die wettelijk samenwoont met de beweerdte dochter van verzoekster, A. K. M.

Op 18 juni 2021 beslist de gemachtigde de aanvraag niet in overweging te nemen omdat de aanverwantschapsband niet is bewezen (bijlage 19quinquies). Dit is de bestreden beslissing.

“In uitvoering van artikel 52, § 1, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag, ingediend op 11-06-2021 door de genaamde UML geboren te Simbu (Congo (Dem. Rep.)), op (in) (...)1951 van Congolese nationaliteit, niet in overweging genomen.

Reden van beslissing:

De bloed- of aanverwantschapsband of partnerschap met een burger van de Unie is niet bewezen overeenkomstig artikel 44 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan:

“La partie requérante invoque un moyen unique pris de la violation :

- Des articles 40 bis, 62 §2, 74/13, de la loi du 15/12/1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (Ci-après Loi sur les étrangers) ;*
- Des articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs;*
- De l'article 44 de l'AR du 08/10/1981 ;*
- Des principes de bonne administration notamment, celui d'une saine gestion administrative qui veut que toute décision repose sur des motifs légitimes et légalement admissibles, du principe selon lequel l'autorité administrative est tenue de statuer en prenant connaissance de tous les éléments de la cause, du principe général de droit du raisonnable, de l'erreur manifeste d'appréciation.*

❖ Discussion

1. La décision litigieuse qui se fonde sur l'article 52 § 1er de l'AR du 08/10/1981 est illégale dans la mesure où elle viole les dispositions reprises au moyen.

2. La demande de carte de séjour a été introduite par la requérante en tant qu'ascendante d'un citoyen de l'Union ou de son partenaire.

En effet, l'article 40 bis de la loi sur les étrangers dispose :

« [...] § 2. Sont considérés comme membres de famille du citoyen de l'Union : [...]

4° les ascendants et les ascendants de son conjoint ou partenaire visé au 1 ° ou 2°, qui sont à leur charge, qui les accompagnent ou les rejoignent ; [...] »

L'article 44 de l'AR du 08/10/1981 dispose :

« Les membres de la famille visés à l'article 40bis, § 2, de la loi, qui ne sont pas des citoyens de l'Union, peuvent bénéficier des dispositions du présent chapitre que s'ils prouvent leur lien de parenté, leur lien d'alliance ou leur partenariat avec le citoyen de l'Union qu'ils accompagnent ou rejoignent.

Lorsqu'il est constaté que le membre de la famille ne peut apporter la preuve du lien de parenté ou d'alliance ou du partenariat invoqué par des documents officiels conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière, le ministre ou son délégué peut tenir compte d'autres preuves valables produites au sujet de ce lien.

A défaut, le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des entretiens avec le membre de la famille et le citoyen de l'Union qu'il rejoint, ou à toute autre enquête jugée nécessaire et proposer, le cas échéant, une analyse complémentaire. »

3. Il n'est pas contesté que la requérante est la mère de Madame KMA.

Il n'est pas contesté que la fille de la requérante, Madame KMA a, avec Monsieur PCe, né à Kananga le (...)1969, fait une déclaration de cohabitation légale auprès de l'Officier de l'état civil de la commune de Wevelgem.

La preuve de cette déclaration de cohabitation légale a d'ailleurs été fournie dans la demande de séjour de la requérante.

Il n'est pas contesté que Monsieur P. possède la nationalité française.

Il n'est pas non plus contesté que la fille de la requérante bénéficie de la protection subsidiaire en Italie et que c'est à la faveur d'un regroupement familial avec sa fille que la requérante est arrivée dans l'espace Schengen.

Il ne peut être contesté que les bénéficiaires de l'asile ne peuvent avoir des contacts avec leur pays d'origine. Ce qui a pour conséquence de compliquer leurs démarches administratives.

4. L'article 44 de l'AR du 08/10/1981 offre la possibilité de « procéder ou faire procéder à des entretiens avec le membre de la famille et le citoyen de l'Union qu'il rejoint, ou à toute autre enquête jugée nécessaire et proposer, le cas échéant, une analyse complémentaire » pour vérifier le lien de parenté ou d'alliance.

5. En refusant de prendre en considération la demande de carte de séjour de la requérante dans le contexte du cas d'espèce sans procéder ne fut-ce qu'à un entretien avec la requérante, sa fille et le conjoint de cette dernière en vue de vérifier le lien de parenté ou d'alliance, la partie adverse a fait une application automatique, interdite, de la Loi.

La partie adverse a donc pris la décision litigieuse sans avoir pris connaissance de l'ensemble des éléments de la cause.

Ensuite, en ne disposant pas de l'ensemble des renseignements nécessaires, la partie adverse a logiquement versé dans l'erreur manifeste d'appréciation.

Cette erreur manifeste d'appréciation a entraîné une motivation inadéquate la décision litigieuse.

Or, il est de jurisprudence constante qu'une motivation inadéquate équivaut à une absence de motivation.

L'acte attaqué ne permet donc pas à la requérante de comprendre la décision querellée.

Ce faisant, la partie adverse a violé les dispositions et principes relatifs à la motivation des actes administratifs repris au moyen.

6. La décision attaquée doit par conséquent être annulée."

2.2. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de bloed- of aanverwantschapsband of partnerschap met een burger van de Unie niet bewezen is. De verwerende partij verwijst hierbij naar artikel 44 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

"De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, van de wet, die geen burger van de Unie zijn, kunnen enkel genieten van de bepalingen van dit hoofdstuk indien zij het bewijs overleggen aangaande de bloed- of aanverwantschap of partnerschap met de burger van de Unie die ze begeleiden of bij wie ze zich voegen.

Indien wordt vastgesteld dat het familielid de ingeroepen bloed- of aanverwantschapsband of het partnerschap niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, kan de minister of zijn gemachtigde rekening houden met andere geldige bewijzen die in dit verband worden voorgelegd.

Indien dat niet mogelijk is, kan de minister of zijn gemachtigde overgaan of laten overgaan tot een onderhoud met het familielid en de burger van de Europese Unie waarbij het familielid zich wil voegen, of tot elk ander onderzoek dat noodzakelijk wordt geacht en in voorkomend geval, voorstellen om een aanvullende analyse uit te laten voeren."

Artikel 40bis, § 2, 4°, van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

(...)

4° de bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen.”

Verzoekster dient in dit geval aan te tonen dat zij de moeder is van A. K. M.

Verzoeksters betoogt dat niet is betwist dat zij de moeder is van A. K. M., gaat uit van een verkeerde premisse. Geciteerd artikel 44 van het vreemdelingenbesluit kent een trapsgewijze toepassing. Overeenkomstig het eerste lid dient verzoekster het bewijs over te leggen van de bloedverwantschap. Verzoekster betwist niet dat zij hiervan geen bewijs heeft bijgebracht. De verwijzing naar het tweede lid van artikel 44 van het vreemdelingenbesluit is slechts dienstig indien verzoekster de ingeroepen bloedverwantschap *“niet kan bewijzen door middel van officiële documenten”*. Verzoekster blijft in gebreke om aan te tonen dat zij de bloedverwantschap niet kan bewijzen met een officieel document.

Aangezien verzoekster niet stelt, laat staan aan toont, dat zij de ingeroepen bloedverwantschap niet kan bewijzen *“door middel van officiële documenten”* kan zij zich niet beroepen op het tweede en derde lid van artikel 44 van het vreemdelingenbesluit.

De Raad vermeldt nog dat verzoekster ter terechtzitting heeft meegedeeld dat zij een nieuwe aanvraag tot gezinshereniging heeft ingediend.

Een schending van de opgeworpen beginselen en wetbepalingen wordt niet aangetoond. Het enig middel kan niet worden aangenomen.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC